

NEON DEMON

(The Neon Demon)

W KINACH OD 22 LIPCA 2016

DYSTRYBUCJA W POLSCE

Al. Wojska Polskiego 41/43, 01-503 Warszawa
tel.: (+4822) 536 92 00, fax: (+4822) 635 20 01
e-mail: gutekfilm@gutekfilm.pl <http://www.gutekfilm.pl>

NEON DEMON

Reżyseria

Nicolas Winding Refn

Scenariusz

Nicolas Winding Refn

Mary Laws

Polly Stenham

Zdjęcia

Natasha Braier

Muzyka

Cliff Martinez

Montaż

Matthew Newman

Kostiumy

Erin Benach

Scenografia

Elliott Hostetter

Obsada

Elle Fanning

Keanu Reeves

Christina Hendricks

Jena Malone

Desmond Harrington

Karl Glusman

Producent

Lene Borghum

Produkcja

Wild Bunch

Gaumont

Space Rocket Nation

Vendian Entertainment LLC

Bold Films LLC

Dania, USA, Francja

rok produkcji: 2016

czas trwania: 117 minut

DCP

OPIS FILMU

Jesteś piękna i masz w sobie "to coś" za czym szaleją mężczyźni i czego zazdroszczą ci kobiety. Przyjeżdżasz do neonowego miasta, gdzie w ciągu jednej nocy można zrobić karierę. W Los Angeles poznajesz chłopaka, który jest tobą zafascynowany, i dziewczyny, które chcą się z tobą przyjaźnić. Dostajesz propozycję pracy, o której inni mogą tylko marzyć. Czy to piękny sen? A może wstęp do prawdziwego koszmaru?

"Neon Demon", najnowszy film twórcy "Drive", to olśniewająco zrealizowana, pulsująca muzyką i pełna ironii opowieść o prawdziwym pięknie, które jest zabójczo niebezpieczne. Nowy film Nicolasa Windiga Refna, z odważnymi rolami Elle Fanning i Keanu Reevesa, to hipnotyczny thriller dla dorosłych, przypominający klimatem "Mulholland Drive" Davida Lyncha.

GŁOSY PRASY

Refn stworzył hipnotyczny thriller o pięknie. Jest tak perwersyjnie elegancki, że trudno mu się oprzeć.

The Upcoming

Efektowny, obrzydliwy i smakowity, „Neon Demon” jest dowodem estetycznego mistrzostwa stylu Refna i sprawia dużo więcej przyjemności, niż powinien.

The Playlist

„Neon Demon” jest jak parkiet nocnego klubu, zawieszonego między snem a jawą, skąpanego w ciepłej krwi i zimnych kolorach, wściekle pulsującego w rytmie psychodelicznej muzyki.

Film.org.pl

W karnawale makabry znajduje się miejsce na ironię i rozluźniający pęczniejące patosem ramy absurd. To składnik, który nakłada na całość tak potrzebny kostium umowności i sprawia, że staje się nie tylko strawna, ale wręcz wstydliwie pyszna.

Anna Tatarska, Onet.pl

Nic nie stanie na przeszkodzie, żeby tytuł ten trafił do kolekcji filmów kultowych niejednego kinomana.(...) „Neon Demon” w najlepszych momentach zbliża się do dzieł Davida Lyncha, Davida Cronenberga czy Dario Argento.

Moviesroom.pl

Kino eksploatacji nigdy nie wyglądało lepiej.

Stopklatka.pl

Odurzający, burzliwy sen, w którym Elle Fanning całkowicie odmienia swój wizerunek.

Litte White Lies

NARODZINY DEMONA

– *Od wielu lat chciałem nakręcić film o pięknie, bo to coś, co otacza mnie w życiu* – mówi Nicolas Winding Refn.

Ma na myśli swoją żonę, reżyserkę Liv Corfixen („My Life Directed by Nicolas Winding Refn”), dwie córki, a pewnie także rzesze aktorek i modelek, z którymi pracował kręcąc zarówno fabuły, jak i reklamy marek modowych (Gucci, YXL, H&M, Hennessey).

– *Często widzę, jak piękno dodaje kobietom siły. Gdyby uznać piękno za walutę, to jej kurs ciągle rośnie, nigdy nie spada. Wzorce piękna pojawiają się i znikają w coraz szybszym cyklu, a nasza obsesja na jego punkcie staje się coraz silniejsza. W końcu może ona doprowadzić do jedyne go w swoim rodzaju szaleństwa.*

Dla ilustracji tej tezy NWR przytacza grecki mit o Narcyzie, który do tego stopnia zakochał się we własnym pięknie, że utonął, próbując pocałować swoje odbicie w wodzie.

Reżyser znany jest z tego, że jednocześnie podejmuje i przewraca do góry nogami popularne gatunki filmowe, na przykład dramat więzienny („**Bronson**”, 2008), historyczny film przygodowy („**Valhalla: Mroczny wojownik**”, 2010), thriller / film akcji („**Drive**”, 2011) czy kino zemsty („**Tylko Bóg wybacza**”, 2013). W przypadku „**Neon Demon**” kierowała nim podobna ciekawość: czy można jednocześnie złożyć hołd i sprzeniewierzyć się gatunkowi horroru?

– *Czy można zagrać wszystkie nuty, które składają się na ten gatunek, ale niekoniecznie w poprawnej kolejności?*

Czy Refn byłby w stanie „nakręcić film grozy bez grozy”.

Aby lepiej wyrazić głos czterech młodych bohaterów „Neon Demon”, NWR chciał nawiązać współpracę z młodą pisarką – najlepiej taką, której twórczość byłaby związana z teatrem, gdzie

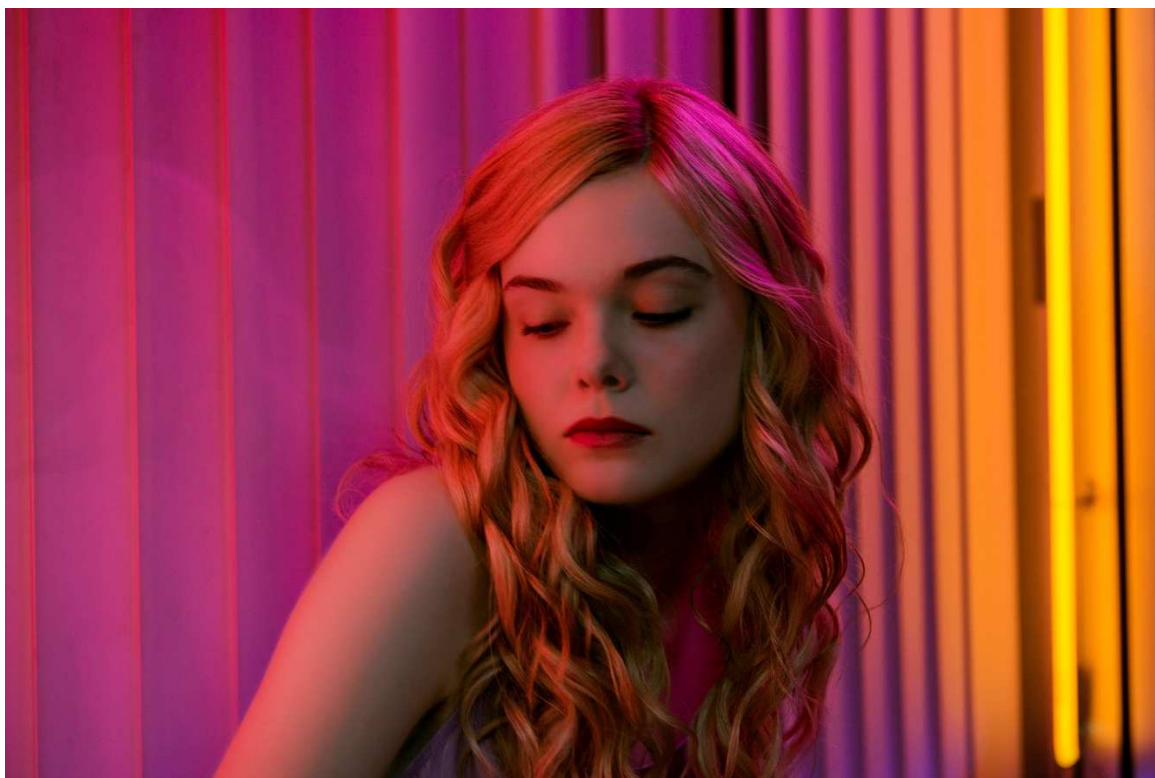
to właśnie dialogi są na pierwszym planie. Ostatecznie postawił na dwie autorki: uznaną brytyjską dramatopisarkę Polly Stenham i obiecującą amerykańską debiutantkę Mary Laws.

– *Praca z obydwoma kobietami była absolutnie wspaniała ze względu na ich różne podejście. Każda z nich wniosła własną perspektywę, która bardzo ciekawie wpłynęła na ostateczny kształt scenariusza.*

NEONOWE PIĘKNOŚCI

Najważniejszą rolą do obsadzenia była Jesse – pozornie niewinna ślicznotka z małego miasteczka w Georgii, której postać ewoluuje w miarę, jak jej kariera w modelingu nabiera tempa.

– **Elle Fanning** łączy w sobie cechy wspaniałych gwiazd niemego kina i najbardziej awangardowych współczesnych aktorek. Ma niezwykłą umiejętność transformacji na ekranie. Poza tym kamera ją po prostu uwielbia.

W ramach przygotowań do roli, NWR zalecił Fanning obejrzenie różnych filmów – nie tylko utrzymanych w konwencji horroru – jak np. „**Dolina lalek**” czy „**Poza doliną lalek**”.

Zdaniem Refna **Jena Malone** odegrała „bardzo znaczącą rolę w stworzeniu postaci Ruby, która na etapie scenariusza była jeszcze niedookreślona”. Reżyser potrzebował kogoś, kto „mógłby się w nią przeobrazić, stać się nią”.

NA DRUGIM PLANIE

– *Kiedy tylko pojawiło się nazwisko **Keanu Reevesa**, pomyślałem, że byłby idealny. W pewnym sensie zatoczyłem koło, bo pierwszy raz spotkaliśmy się około 10 lat temu podczas*

mojego pierwszego dużego zlecenia w Hollywood. Tamten film nigdy nie powstał, ale cały czas liczyłem na kolejną okazję do wspólnej pracy. Bardzo niewielu aktorów ma, tak jak Keanu, status ikony pop, jego umiejętności aktorskie, a do tego roztacza prawdziwą aurę gwiazdy filmowej. Następnie pojawił się **Desmond Harrington** – chyba na dwa dni przed pierwszymi zdjęciami z jego postacią. Kiedy go zobaczyłem, pomyślałem, że postać Jacka wreszcie nabierze jakiejś tajemnicy, bo Desmond to bardzo enigmatyczna osobowość.

NWR chciał także stworzyć okazję do ponownego spotkania na planie z **Christiną Hendricks**, która gra Robertę Hoffman, szefową agencji modelingowej.

Refn usłyszał o talencie **Karla Glusmana** od innego reżysera, **Gaspara Noé**, który obsadził Karla w jednej z głównych ról swojego kontrowersyjnego filmu „Love”.

– Trochę przeciगाłem obsadzenie tej roli. Karl skontaktował się ze mną, ale długo nie odpowiadałem. Kończył nam się czas, a nie znalazłem żadnego aktora, którego chciałbym zatrudnić. Gdy więc Karl wrócił z Francji, postanowiłem sprowadzić go na plan i zobaczyć, jak to wyjdzie. Elle była obecna na próbie. Odkąd tylko Karl wszedł do sali, było jasne, że jest między nimi niesamowita chemia.

EKIPA DEMONA

– To było połączenie dwóch czynników. Kiedy nakręciłem „**Tylko Bóg wybacza**” w Bangkoku, chciałem zrobić kolejny film w Tokio, ale Liv nie chciała tam mieszkać. Spytałem o kompromis – odpowiedziała: „Los Angeles”.

Z kolei kreatywnym impulsem do umieszczenia tam akcji była praca. NWR mówi:

– Miałem mnóstwo zleceń modowych w L.A., więc od tej strony poznałem miasto. Mimo że za siedzibę wielkiej mody uznaje się raczej Nowy Jork czy Paryż, to wszystkie drogi przemysłu rozrywkowego prowadzą do L.A. Można więc powiedzieć, że Los Angeles to brama między branżą rozrywkową a resztą świata. Jednym z głównych wyzwań jest koszt kręcenia tam filmu. Trudno było zorganizować ekipę za kwotę, którą dysponowałem. Jednak zmusiło mnie to do wyjścia poza swoją strefę komfortu i pracy z osobami, które w tym świecie są wciąż nowe i świeże. To ludzie, którzy byli o włos od prawdziwego przebiccia się w branży, co okazało wielką wartością dodaną dla filmu.

– Przez dwa miesiące szukałem odpowiedniego zestawu soczewek anamorfotycznych, a potem je instalowałem, bo wybrałem bardzo stary model, który nie jest już w powszechnym użyciu. Nazywają się „Crystal Express” i zostały stworzone przez **Joe Duntona**, legendę w dziedzinie anamorfotycznego obrazu. Są świetne, bo dają bardzo miękki, delikatny i kosmetyczny efekt, jeśli chodzi o twarze. Chciałem osiągnąć rezultat jak najbardziej zbliżony do tego, jak wygląda skóra w modowych sesjach fotograficznych – chociaż tam zawsze bardzo dużo korekt wprowadza się w Photoshopie. Wiedziałem, że z naszym budżetem nie będzie nas stać na korekty skóry w postprodukcji, więc musiałem zrobić, ile tylko się dało, na kamerze.

NWR opisuje zatrudnienie scenografa **Elliotta Hostettera** i autorki zdjęć **Natashy Braier** jako „absolutnie kluczowe dla scenografii i stworzenia całego filmu”.

KOSTIUMY

Kiedy wreszcie rozpoczęła się preprodukcja „**Neon Demon**”, NWR powiedział autorce kostiumów, **Erin Benach**, że chciałby, aby projekty kostiumów w filmie „były naprawdę nowatorskie i przygotowywały grunt dla wielkiej mody – a nie starały się ją naśladować”. Benach miała więc podwójne wyzwanie: znalezienie autentycznych kreacji i nadanie im tego „uwzniośłego wyglądu, który naprawdę kojarzy się ze światem wielkiej mody”.

MONTAŻ

Do zmontowania „**Neon Demon**” NWR zatrudnił swojego długoletniego współpracownika **Matthew Newmana**, który stoi za innowacyjną strukturą i fakturą takich filmów jak „**Bronson**” (2008), „**Valhalla: Mroczny wojownik**” (2009), „**Drive**” (2011) i „**Tylko Bóg wybacz**” (2013).

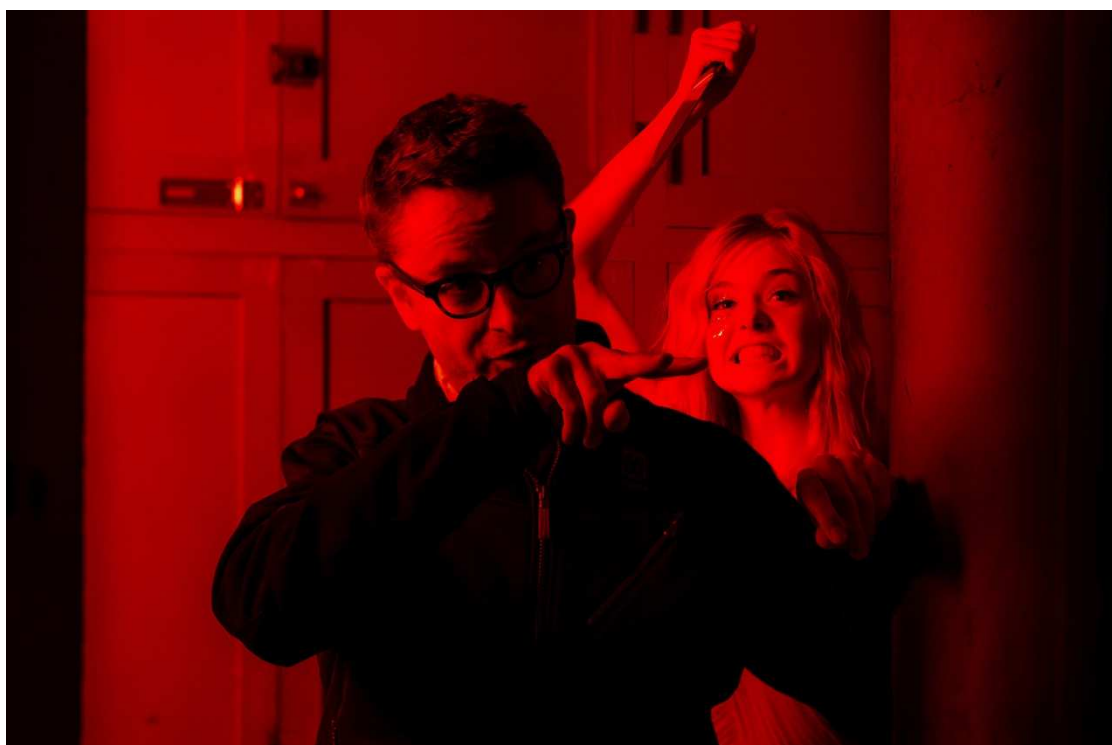
– Kiedy pierwszy raz go zatrudniłem (do pracy nad brytyjskim filmem telewizyjnym „**Panna Marple: Nemezis**” z 2007 r.), nie miałem pojęcia, że nasze ścieżki tak często będą się krzyżować – mówi Refn. – Było to jednak niesamowite doświadczenie. Potem zaprosiłem go do pracy przy „**Bronsonie**” i od tamtej pory walczyłem się on do zmiany mojego sposobu kręcenia filmów. Matt nie tylko montuje moje filmy w trakcie i po produkcji. Angażuję go już na etapie tworzenia scenariusza, żeby mógł przeczytać go świeżą parą oczu. Potem samodzielnie nadzoruje on duże etapy procesu postprodukcji.

– Podczas montażu „**Bronsona**” mieszkaliśmy w sąsiadujących pokojach w hotelu; kiedy kręciliśmy „**Valhallę...**” zatrzymał się niedaleko mojego domu w Kopenhadze; „**Drive**” montowałem u siebie w domu, więc Matt zamieszkał ze mną; w „**Tylko Bóg wybacz**” wynajmłem mu do montażu pokój hotelowy, a w „**Neon Demon**” zakwaterowałem go w moim domku letniskowym, gdzie montowaliśmy film. Dzięki temu cały czas jestem blisko ogniska tej kreatywnej energii między nami.

Oprócz oceny indywidualnych scen NRW i Newman zastanawiali się także nad ogólnym kształtem filmu.

– *Ponieważ kręciłem w chronologicznym porządku – mówi NRW – widziałem, jak film na moich oczach nabiera kształtu także pod kątem montażu, a nie tylko zdjęć, co czasem wymagało zmian scenariusza lub wprowadzenia innych logistycznych zmian.*

– *Nie tylko analizowałem różne rzeczy z Mattem, ale także pytałem o to, w którym momencie opowieści się znajdujemy, czy płynnie się ona rozwija albo w jakim nowym kierunku mogłaby czy powinna się rozwinąć. Na przykład w połowie filmu zmieniłem zdanie à propos losu jednego z bohaterów – było to wynikiem pracy z Mattem i zastanawiania się nad tym, w jaki sposób film nabierał życia, oddychał i zmieniał się w to, czym miał się ostatecznie stać.*

MUZYKA

Aby stworzyć idealne muzyczne tło dla swojego pierwszego horroru-thrillera, NRW ponownie zatrudnił do współpracy **Cliffa Martinez**, który jest autorem świetnie przyjętych soundtracków do „Drive” i „Tylko Bóg wybacza”, a także do dokumentu Liv Corfixen „My Life Directed by Nicolas Winding Refn”. Na początku Refn przygotował projekt soundtracku, na którym znalazły się fragmenty utworów Bernarda Herrmanna, znanego ze współpracy z Alfredem Hitchcockiem („Psychoza”, „Zawrót głowy”). – *Kompletnie zbiło mnie to z pantafyku, bo były to anachroniczne, orkiestrowe nagrania – wspomina Martinez, ale NRW szybko uspokoił go, że „soundtrack wcale nie miał mieć takiego brzmienia, tylko wywoływać taką atmosferę”.*

Na ścieżce dźwiękowej do „Neon Demon” znalazło się kilka oryginalnych piosenek, m.in. „Waving Goodbye” **Sii** (ft. Diplo), którą NRW opisuje jako „jedną z najbardziej utalentowanych wokalistek”, a także „Mine” i „Demon Dance” autorstwa bratanka NRW, **Juliana Windinga**.

SYLWETKA REŻYSERA

Nicolas Winding Refn (reżyser i scenarzysta) urodził się w Kopenhadze w 1970 r. W wieku zaledwie 24 lat stworzył i nakręcił film „**Pusher**” (1996), który szybko zyskał status kultowego i przysporzył mu uznania w oczach krytyków na świecie. Po sukcesie debiutu NWR napisał scenariusz, wyprodukował i wyreżyserował swój następny film, „**Bleeder**”. Ten dopracowany pod względem stylu obraz, skupiający się na introwertycznych reakcjach na zewnętrzne sytuacje, był punktem zwrotnym w karierze reżysera.

Jego trzeci film fabularny, „**Fear X**” (2003), to pierwsze spotkanie z kinem anglojęzycznym – główną rolę zagrał John Turturro, a współautorem scenariusza był Hubert Selby, Jr.

Aby nadać tempa swojej karierze i z uwagi na rosnącą kultową popularność swojego debiutu NWR niechętnie napisał scenariusz, wyreżyserował i wyprodukował filmy „**Pusher II**” (2004) i „**Pusher III**” (2005). Ten burzliwy czas w życiu NWR i jego żony, Liv Corfixen, został uwieczniony przez reżyserkę Phie Ambo w jej filmie dokumentalnym „Gambler”. Dzięki sukcesowi drugiej i trzeciej części „**Pushera**” tzw. „**Trylogia Pushera**” już na dobre stała się fenomenem światowego kina.

W 2008 r. NWR napisał scenariusz i wyreżyserował film „**Bronson**” – ultrabrutalny, surrealistyczny, eskapistyczny obraz oparty na faktach z życia najsłynniejszego więźnia Wielkiej Brytanii, Michaela Petersona, który twierdzi, że jego alter ego to legendarny aktor Charles Bronson. Po tym filmie media na całym świecie okrzyknęły NWR następnym wielkim twórcą autorskiego kina.

Następnie NWR napisał scenariusz, wyreżyserował i wyprodukował film „**Valhalla: Mroczny wojownik**”, w którym główną rolę zagrał jego wieloletni współpracownik Mads Mikkelsen. Inspiracją do scenariusza była opowieść, którą matka NWR czytała mu na

dobranoc, kiedy był dzieckiem. Po tym filmie krytycy zaczęli określać styl filmów NWR jako „Refnowski” (*Refn-esk*).

Z uwagi na sukces tak „**Bronsona**”, jak i filmu „**Valhalla: Mroczny wojownik**”, NWR dostał propozycję kontraktu na nakręcenie dwóch filmów z firmami Wild Bunch i Gaumont. Nie doszło to jednak do skutku, bo Refn poznał Ryana Goslinga i zamiast tego powstał „**Drive**”. „**Drive**” miał premierę na Festiwalu Filmowym w Cannes w 2011 r., gdzie brał udział w Konkursie Głównym i zdobył Nagrodę za Najlepszą Reżyserię.

Po sukcesie „**Drive**” NWR napisał scenariusz i nakręcił „**Tylko Bóg wybacza**” – w rolach głównych zagraли Ryan Gosling i Kristin Scott Thomas. Obraz zebrał skrajne reakcje krytyków, co ostatecznie – i dość ironicznie – przełożyło się na jego dużą popularność. Żona Refna, Liv Corfixen, przedstawia intymne spojrzenie na ich życie podczas kręcenia tego filmu w dokumencie „My Life Directed by Nicolas Winding Refn”.

Najnowszym dziełem NWR jest film „Neon Demon”, który swoją światową premierę miał w Konkursie Głównym Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Cannes 2016.

FILMOGRAFIA

2016	NEON DEMON Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Cannes 2016 – Konkurs Główny
2013	TYLKO BÓG WYBACZA Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Cannes 2013 – Konkurs Główny
2011	DRIVE Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Cannes 2011 – Nagroda dla Najlepszego Reżysera
2009	VALHALLA: MROCZNY WOJOWNIK Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Wenecji 2009 – oficjalna selekcja
2008	BRONSON Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Sundance 2009 – oficjalna selekcja
2005	PUSHER III – JESTEM ANIOŁEM ŚMIERCI
2004	PUSHER II – KREW NA RĘKACH
2003	FEAR X
1999	BLEEDER Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Wenecji 1999 – oficjalna selekcja
1996	PUSHER